

[Aksel Larsen.]

aldrig blevet offentliggjort og bliver det maaske heller aldrig. Det er muligt, at den heller ikke i Forbindelse med det, jeg nu vil komme ind paa, havde nogen Interesse, fordi dette Emne formentlig ikke finder Udtryk i selve Protokollen, men skal læses mellem Linierne, er afgjort ved mundtlig Aftale. Kendsgerningen er, at det danske Socialdemokrati er i Færd med at slaa Landarbejderforbundet ihjel, og saadan set kan man jo sige, at her er et Kredsløb ved at naa tilbage til Udgangspunktet.

Det var i Forfatningskampenes Tid før Aarhundredskiftet, at det daværende Socialdemokrati sluttede en politisk Overenskomst med Venstre om fælles politisk Kamp mod Højregeringen, bl. a. paa det Grundlag, at Socialdemokratiet ikke maatte tage Initiativet til eller understøtte Landarbejdernes Organisering. Nu har de to Parter fundet hinanden. Det hjælper jo ingenting, at Statsministeren ryster paa Hovedet, det forandrer ikke den Kendsgerning, at de samvirkende Fagforbund, som ubestrideligt regeres af Socialdemokratiet, er i Færd med at slaa Landarbejderforbundet ihjel. Det er trængt ud af de samvirkende Fagforbund. Der er opsat en Grænseoverenskomst, som gør det muligt for Arbejdsmandsforbundet at opsluge en væsentlig Del af Landarbejderforbundets Medlemmer og Afdelinger. I Forvejen staa Landarbejderforbundet organisatorisk og fagpolitisk uhyre svagt, og Resultatet af dette, hvis det gaar efter Planen, hvis det gaa efter det Forarbejde, der er gjort, og de Beslutninger, der er truffet, vil blive, at vi indenfor en overskuelig Fremtid kommer til at staa overfor Landarbejderforbundets fuldkomne Likvidering.

Det er en særdeles fortrinlig Illustration til Landbrugsministerens Udtalelse i en Debat her forleden, hvor han fortalte, at man maatte virkelig hjælpe Landbrugets Arbejdsgivere af Hensyn til Landarbejdernes kolossalt lave Lønninger. Nu er Landarbejdernes lave Lønninger jo i meget høj Grad forskyldt ved den uhyre daarlige Politik og det daarlige Arbejde, Landarbejderforbundets socialdemokratiske Ledere har udført. Men hvilke Tilstande der bliver, naar man nu faar slaaet Landarbejderforbundet fuldkommen ihjel, eller naar det kun lever videre som en Skygge af en Fagorganisation, ja, det behøver man vist ikke at forestille sig.

Parallelt med disse Anstrengelser gaar fra Regeringens Side en anden Anstrengelse, idet man siger til de arbejdsløse, som i

denne Tid afvises og nægtes Understøttelse, at de kan jo gaa ud paa Landet og finde Arbejde. At sige til dem: gaa ud paa Landet og find Arbejde, naar der paa Landet findes arbejdsløse i Massevis, som kastes ind mod Byerne, det er en Opfordring til at gaa ud og optræde som Løntrykkere i Landbruget, med andre Ord et nyt Forsøg paa — ikke gennem Rigsdagsbeslutninger, men ad anden Vej — at understøtte Landbrugets Arbejdsgivere, altsaa formentlig at udføre sin Del af Kontrakten med Venstre.

Der har i dette høje Ting været en hel Del Konkurrence mellem de forskellige borgerlige Partier om, hvem der var de største Demokrater, og man maa jo indrømme, at hvis Ord var de afgørende, saa kom det konservative Folkeparti og specielt dets Formand, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, ind som en flot Nr. 1 i det Væddeløb. Det er de imidlertid ikke. Jeg har sagt det ved en tidligere Lejlighed, at dette med at kalde sig demokratisk er noget, man gør fra borgerlig Side, men det er naturligvis ikke noget, der dækker et reelt Indhold. Alene den Maade, hvorpaa man har gennemført denne Rigsdagssamling, viser, at det, der foregaar, ikke har noget med Demokrati og ikke har noget med parlamentariske Principper at gøre. Man træffer Aftaler bag Kulisserne, ved hemmelige Forhandlinger i Udvalgsværelser o. s. v., kommer ind i Salen, Sagen er klappet og klar, og det er sandsynligvis endda meningsløst, naar vi, som staa udenfor dette, protesterer mod den Behandling, Sagerne faar her i Salen, for selv om man overholdt Forretningsordenens Frister, selv om man gav sig den størst mulige Tid til at behandle Lovforslagene — paa Grund af slet Tilrettelæggelse af Arbejdet er det imidlertid ikke muligt —, vilde Resultatet blive nøjagtig det samme. Kortene er fordelt, og saa spilles der ud med de mærkede Kort.

I en Diskussion netop om Spørgsmaalet Demokrati og Ikke-Demokrati har det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen brugt nogle Vendinger for at karakterisere det konservative Folkeparti, som jeg med Formandens Tilladelse gerne vil citere:

„Vi ved allesammen“, siger Formanden for Socialdemokratiet, „hvoreledes det ærede Medlems Parti“ — det er det konservative Folkeparti — „den Gang“ — altsaa paa Estrups Tid — „behandlede Demokratiet, hvordan de satte Gendarmen ud for at passe paa politiske Modstandere, hvordan de økonomisk og politisk forfulgte politiske